

Skarga wniesiona w dniu 12 października 2022 r. – Portigon/SRB**(Sprawa T-641/22)**

(2022/C 451/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Portigon AG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: D. Bliesener, V. Jungkind i F. Geber, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Wnioski

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 25 lipca 2022 r. w sprawie obliczenia składek *ex ante* na rzecz Jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za rok składkowy 2017 (SRB/ES/2022/41) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej;
- zawieszenie postępowania na podstawie art. 69 lit. c) i d) regulaminu postępowania przed Sądem do czasu wydania prawomocnego rozstrzygnięcia w przedmiocie skarg w sprawach: T-413/18 ⁽¹⁾, T-481/19 ⁽²⁾, T-339/20 ⁽³⁾, T-424/20 ⁽⁴⁾ i T-360/21 ⁽⁵⁾ albo do czasu zakończenia tych postępowań w inny sposób;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Pierwszy zarzut: naruszenie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 ⁽⁶⁾, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/81 ⁽⁷⁾ i traktatu FUE ze względu na objęcie skarżącej obowiązkiem uiszczenia składki na rzecz funduszu
 - Pozwana niesłusznie nałożyła na skarżącą obowiązek uiszczenia składki, ponieważ rozporządzenie nr 806/2014 i dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ⁽⁸⁾ nie przewidują obowiązku uiszczania składek przez podmioty znajdujące się w likwidacji.
 - Prawodawca nie powinien był opierać obowiązku uiszczania składek na art. 114 TFUE. Przepisy harmonizujące składki na poziomie Unii nie ułatwiają ani korzystania z podstawowych swobód ani nie eliminują istotnych zakłóceń konkurencji w odniesieniu do podmiotów, które wyczoły się z rynku.
 - Pozwana niesłusznie nałożyła na skarżącą obowiązek uiszczenia składki, ponieważ podmiot ten nie jest narażony na ryzyko, iż jego likwidacja jest wyłączona przez rozporządzenie nr 806/2014 i nie odgrywa on żadnej roli w kontekście stabilności systemu finansowego.
 - Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 2015/63 ⁽⁹⁾ narusza art. 114 TFUE oraz art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE jako istotne uregulowanie (art. 290 ust. 1 zdanie drugie TFUE).
2. Zarzut drugi: naruszenie art. 41 ust. 2 lit. c) i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”). Karta) w zakresie, w jakim metoda obliczania nie pozwala na pełne uzasadnienie obliczenia składek. Rozporządzenie delegowane (UE) 2015/63 jest częściowo bezskuteczne.
3. Zarzut trzeci: naruszenie art. 16 i 20 karty, ponieważ ze względu na szczególną sytuację skarżącej zaskarżona decyzja narusza ogólną zasadę równości i prawo podstawowe wolności prowadzenia działalności gospodarczej.

4. Zarzut czwarty: naruszenie zasady pewności prawa ze względu na to, że wydanie zaskarżonej decyzji z mocą wsteczną było niezgodne z prawem.
5. Zarzut piąty: naruszenie istotnych wymogów formalnoprawnych ze względu na to, że pozwana nie wysłuchała skarżącej w wystarczającym stopniu przed wydaniem zaskarżonej decyzji i niewystarczająco uzasadniła swoją decyzję.
6. Zarzut szósty (pomocniczo): utworzenie przez pozwaną trzech kategorii w ramach wskaźnika zatytułowanego „Przynależność do instytucjonalnego systemu ochrony” jest niezrozumiałe.
7. Zarzut siódmy (pomocniczo): naruszenie art. 70 ust. 2 rozporządzenia nr 806/2014 w związku z art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE w zakresie, w jakim przy obliczaniu kwoty składki pozwanej zobowiązania bez ryzyka powinny być zostać wyłączone z zakresu relewantnych zobowiązań.
8. Zarzut ósmy (pomocniczo): naruszenie art. 70 ust. 6 rozporządzenia nr 806/2014 w związku z art. 5 ust. 3 i 4 rozporządzenia delegowanego 2015/63, ponieważ pozwany błędnie obliczył składki skarżącej na podstawie wartości brutto umów dotyczących instrumentów pochodnych.
9. Zarzut dziewiąty (pomocniczo): naruszenie art. 70 ust. 6 rozporządzenia nr 806/2014 w związku z art. 6 ust. 8 lit. a) rozporządzenia delegowanego 2015/63, ponieważ pozwana niesłusznie uznała skarżącą za podmiot w reorganizacji.

⁽¹⁾ Dz.U. 2018, C 294, s. 41.

⁽²⁾ Dz.U. 2019, C 305, s. 60.

⁽³⁾ Dz.U. 2020, C 240, s. 34.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2020, C 279, s. 70.

⁽⁵⁾ Dz.U. 2021, C 320, s. 53.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie (UE) nr 806/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/81 z dnia 19 grudnia 2014 r. określające jednolite warunki stosowania rozporządzenia (UE) nr 806/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 15, s. 1).

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE, i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2014, L 173, s. 190).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie delegowane (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 11, s. 44).

Skarga wniesiona w dniu 14 października 2022 r. – Yanukowych/Rada

(Sprawa T-642/22)

(2022/C 451/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Sankt Petersburg, Rosja) (przedstawiciel: B. Kennelly, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2022/1355 z dnia 4 sierpnia 2022 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/1354 z dnia 4 sierpnia 2022 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi ⁽²⁾, w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego. Skarżący wnosi również o zwrot kosztów.